

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/136/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714209967
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3714209967.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek JUDr. Stanislavy Markovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci navrhovateľky: L. M., rod. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, proti odporcovi: L. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, v konaní o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 19. novembra 2015, č. k. 3C/178/2014-137, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľky, ktorým sa domáhala určenia príspevku na výživu rozvedenej manželky zo strany odporcu vo výške 100,- eur mesačne s účinnosťou od septembra 2014 a súčasne o trovách konania rozhodol tak, že odporcovi ich náhradu nepriznal.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka dôvodila tým, že opatruje zdravotne ťažko postihnutú dcéru U., ktorej zdravotný stav si vyžaduje celodennú starostlivosť, pričom poberá len opatrovateľský príspevok vo výške 270,- eur a rodinné prídavky na dve deti vo výške 46,20 eur, kompenzáciu na hygienu a ošatenie vo výške 51,48 eur. Výdavky má na nájomné vo výške 100,- eur + energie, na prepravu dcéry do školy, ktorá je na invalidnom vozíku, ďalej výdavky za časté návštevy lekára postihnutého dieťaťa, výdavky v súvislosti s osobným motorovým vozidlom (poistenie, opravy). Jej náklady prevyšujú príjmy a finančne jej prispievajú rodičia. Nevlastní žiaden majetok väčšej hodnoty. S odporcom sa snažila riešiť vec mimosúdne, avšak bezúspešne. Odporca sa k návrhu písomnej nevyjadril, na pojednávaní však uviedol, že s návrhom nesúhlasí.

Vykonaným dokazovaním súd prvého stupňa zistil, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 6P 23/2014-39 zo dňa 12.06.2014, právoplatným dňa 11.07.2014, bolo manželstvo účastníkov konania rozvedené, maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti navrhovateľke a odporca bol súdom zaviazaný k povinnosti prispievať na výživu detí - L. a U. na každú po 100,- eur mesačne. Navrhovateľka poberá od 01.03.2005 peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby s ŤZP - maloletej dcéry U., nar. XX.XX.XXXX, ktorý je v súčasnosti vo výške 270,32 eur mesačne, poberá rodinné prídavky na dve deti - mal. U. a už plnoletú L. v celkovej výške 46,20 eur mesačne. Iný príjem nemá. S deťmi býva v W. v dome jej rodičov, kde platí len poplatok za odpad (v roku 2015 vo výške 36,- eur), kde sa zdržiava počas víkendov, prázdnin a voľných pracovných dní, kedy mal. U. nie je v škole. V pracovné dni týždňa býva s mal. U. u svojich rodičov v Púchove, keďže U. v týchto dňoch chodí do školy. Podľa listinných dôkazov - platobného dokladu SIPO II za obdobie 0815 a predpisu mesačných úhrad za užívanie bytu zo dňa 03.03.2014 sú náklady rodičov navrhovateľky v súvislosti s

bývaním v Púchove nasledovné : plyn, rozhlas a TV a elektrina vo výške 76,95 eur mesačne, záloha za byt 127,20 eur mesačne, poplatok združeniu majiteľov TKR vo výške 43,20 eur polročne. Rodičom úrispeiva 100,- eur mesačne. Medzi jej výdavky patri tiež poisťka za auto 70,- eur (PZP) + 39,80 eur (havarijné poistenie). Uviedla, že po zaplatení čiastky 100,- eur rodičom jej zostáva k dispozícii 170,- eur, pričom nevedela jednoznačne vyčíslit' konkrétne sumy na jednotlivé výdavky s tým, že väčšiu časť minie na stravu, cestovné (benzín) a na školské poplatky, keďže plnoletá dcéra je v maturitnom ročníku. Uviedla, že si nemôže dovoliť míňať na seba, napr. na oblečenie a podobne, keďže všetky jej príjmy minie na deti, prípadne úhradu poplatkov. Iné vyživovacie povinnosti okrem dvoch detí navrhovateľka nemá, ani majetok väčšej hodnoty. Mal. U. M., nar. XX.X.XXXX, je žiačkou 2.B triedy 9. ročníka B variant, pričom je vzdelávaná v rozsahu 10 hodín týždenne (1 x 3 hodiny, 1 x 3 hodiny, 1 x 4 hodiny), je zdravotne ťažko postihnutá (je vodičárka, má epilepsiu, je plienkovaná), a jej zdravotný stav si vyžaduje celodennú starostlivosť, považuje sa za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, pričom je odkázaná na pomoc inej fyzickej osoby a v zmysle § 14 ods. 10 zákona č. 447/2008 Z.z. sa považuje tiež za fyzickú osobu ťažko zdravotne postihnutú odkázanú na sprievodcu. Plnoletá L. M., nar. 21.XX.XXXX, je v školskom roku 2015/2016 žiačkou IV.A triedy SOŠ obchodu a služieb v Púchove. Odporca býva v rodinnom dome, v ktorom má podiel vo výške 1/2-ice . Býva spoločne s matkou, ktorá je starobná dôchodkyňa s príjmom cca 300,- eur mesačne. Výdavky na bývanie si delia, iný majetok väčšej hodnoty ani inú vyživovaciú povinnosť nemá. Od 10.10.2014 do 04.11.2014 bol evidovaný na úrade práce, soc. vecí a rodiny. V súčasnosti pracuje v Seredi od 01.10.2015 pre spoločnosť IN Industry, s.r.o., kde býva na ubytovni, za ktorú mesačne platí 150,- eur plus cesta MHD do práce (obe cesty stoja spolu 1,40 eur), rýchlik domov ho stojí minimálne 6,40 eur jedna cesta plus lístok na autobus z Považskej Bystrici do Hatného. Voči odporcovi je vedené exekučné konanie v prospech oprávnenej U. M., má niekoľko záväzkov voči spoločnosti Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., Bratislava. Z oznámenia spoločnosti PENAM SLOVAKIA, a.s., so sídlom Nitra, bolo zistené, že odporca bol v uvedenej spoločnosti zamestnaný od 15.10.2012 do 12.03.2014 ako vodič nákladného auta, pričom pracovný pomer s ním bol ukončený dňa 12.03.2014 dohodou z dôvodu odobratia vodičského preukazu. Priemerný čistý mesačný zárobok odporcu v uvedenej spoločnosti v r. 2013 bol 553,06 eur mesačne a v r. 2014 vo výške 578,66 eur. Zo správy GOMS, spol. s r.o., so sídlom Púchov bolo zistené, že odporca nastúpil do uvedenej spoločnosti dňa 12.05.2014 ako zámočník za hodinovú mzdu 3,50 eur na dobu určitú so skúšobnou dobou 3 mesiace, dňa 14.05.2014 bola vykonaná dychová skúška u zamestnancov spoločnosti, pri ktorej bolo zistené, že odporca nafúkal 1,3 promile etanolu v krvi, a na základe čoho bol ukončený zamestnávateľom pracovný pomer v skúšobnej lehote dňa 14.05.2014. Za obdobie 12-14.05.2014 bol jeho hrubý príjem 26,25 eur. Zo správy ŽOS Trnava, a.s., so sídlom Trnava, bolo zistené, že odporca bol ich zamestnancom v období od 04.08.2014 do 31.08.2014; pracovný pomer bol dohodnutý na dobu určitú do 31.01.2015 so skúšobnou dobou 3 mesiace, keďže sa dopustil porušenia pracovnej disciplíny a tiež jeho následná práceneschopnosť boli príčinou ukončenia pracovného pomeru v skúšobnej dobe. Za uvedené obdobie bol odporcov netto príjem vo výške 258,67 eur. Od 10.10.2014 do 20.11.2014 bola odporcovi vyplatená dávka v nezamestnanosti vo výške 221,30 eur za obdobie od 10.10.2014 do 31.10.2014. Nárok na dávku v nezamestnanosti mal do 03.11.2014, a to z dôvodu, že od 04.11.2014 je prihlásený do registra poistencov sociálnej poisťovne ako zamestnanec s pravidelným príjmom v spoločnosti ULTIMO - personálna agentúra, s.r.o., so sídlom Galanta. Zo správy spoločnosti ULTIMO - personálna agentúra, s.r.o., so sídlom Galanta bolo zistené, že s odporcom uzatvorili pracovnú zmluvu dňa 03.11.2014 s nástupom do zamestnania 04.11.2014 na kratší pracovný čas s dohodnutou mzdou 220,- eur brutto. Z výplatnej pásky zo spoločnosti Gimax Logisticks, s.r.o. bolo zistené, že za mesiac marec 2015 bol odporcov čistý príjem vo výške 221,49 eur, pričom za mesiac máj 2015 bol jeho príjem 0,- eur. Sociálna poisťovňa vyplatila odporcovi nasledovné čiastky: 05/2014 sumu 493,- eur, 06/2014 sumu 110,70 eur, 07/2014 sumu 472,80 eur, 08/2014 sumu 311,90 eur, 09/2014 sumu 30,20 eur, 11/2014 sumu 221,30 eur, 12/2014 sumu 30,20 eur, 02/2015 sumu 90,60 eur, 03/2015 sumu 90,60 eur. Úrad práce, soc. vecí a rodiny vyplatil odporcovi v 06/2015 sumu 102,30 eur a v 07/2015 sumu 117,40 eur. Zo správy z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 09.07.2015 bolo zistené, že odporca bol dňa 02.06.2015 vyradený z evidencie ako uchádzač o zamestnanie z dôvodu nástupu do zamestnania. Zároveň bol poberateľom dávky v hmotnej núdzi, kde mu za obdobie od 01.05.2015 do 31.05.2015 táto bola vyplatená vo výške 102,30 eur a za obdobie od 01.06.2015 do 30.06.2015 v sume 117,40 eur. Z výplatných pásek spoločnosti Poľnohospodárske družstvo Dolná Mariková bolo zistené, že odporcova čistá mzda za mesiac jún 2015 bola 448,29 eur, za mesiac júl 2015 vo výške 489,82 eur a za mesiac august 2015 v sume 118,84 eur. Z dohody o pracovných podmienkach pracovníka pri výkon prác u klienta zamestnávateľa spoločnosti IN Production, s.r.o. so sídlom Bratislava bolo zistené, že odporca je zamestnaný v spoločnosti Slovenské cukrovary, s.r.o., so sídlom Sereď od 03.09.2015, s odmenou

2,95 eur brutto/hod + stravný lístok v hodnote 3,- eurá. Z potvrdenia o mzde/odmene za zárobkovú činnosť spoločnosti IN Production, s.r.o., so sídlom Bratislava bolo zistené, že odporca bol u predmetnej spoločnosti zamestnaný na základe Dohody o vykonaní práce v čase od 25.09.2015 do 30.09.2015, kde z výplatnej pásky bolo zistené, že odporcovi bol vyplatená čistá mzda za predmetné obdobie 30,22 eur. Z potvrdenia o mzde/odmene za zárobkovú činnosť spoločnosti IN Industry, s.r.o., so sídlom Bratislava bolo zistené, že odporcovi bola za obdobie 10/2015 vyplatená čistá mzda v sume 295,39 eur.

Súd prvého stupňa na danú vec aplikoval ust. § 72 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine, s odkazom na ktoré v odôvodnení uviedol, že je síce pravdou, že navrhovateľka sa celodenne stará o ťažko zdravotne postihnutú maloletú dcéru U., ktorá je odkázaná na pomoc inej osoby pri zabezpečovaní mobility a orientácie, pričom jediným príjmom navrhovateľky je príspevok na opatrovanie vo výške 270,32 eur mesačne, avšak odporca po odpočítaní súdom mu určeného výživného na deti pochádzajúce z manželstva má k dispozícii len čiastku 289,02 eur, čo je suma len o málo prevyšujúca sumu, ktorú dostáva navrhovateľka od štátu titulom príspevku na opatrovanie, preto nebolo možné z dôvodu schopností, možností a majetkových pomerov odporcu možné mu určiť príspevok na výživu navrhovateľky, keďže po zániku manželstva bývalý manžel má právo už len na zabezpečenie primeranej výživy, nie však na rovnakú životnú úroveň, ako je tomu v prípade výživného medzi manželmi. O trovách konania rozhodol za aplikácie ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý bol v konaní úspešný, náhradu trov konania nepriznal, keďže tento si žiadne trovy v konaní neuplatnil.

Rozsudok súdu prvého stupňa v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadla navrhovateľka, ktorá navrhovala odvolaciemu súdu jeho zmenu, a to tak, že jej návrhu bude vyhovené. Poukázala na to, že celý jej príjem predstavuje príspevok na opatrovanie postihnutej dcéry U. vo výške 270,32 eur, okrem toho poberá už len rodinné prídavky na dve deti vo výške 46,20 eur. Poukázala na náklady, ktoré má v súvislosti s bývaním, ktoré v odvolaní špecifikovala. Ďalej poukázala na náklady, ktoré má v súvislosti so štúdiom staršej dcéry L., ktorá je v maturitnom ročníku Strednej odbornej školy obchodu a služieb v Púchove, kde bolo potreba zaplatiť poplatky za stužkovú, ZRŠ, výdavky na jej cestovné, stravu, materiál pre jej odborný výcvik a podobne. Rovnako sú tu náklady na zabezpečenie potrieb maloletej U., ktorá navštevuje Základnú špeciálnu školu v Púchove, v súvislosti s čím sa zvyšujú náklady na pohonné hmoty, keďže táto je imobilná. Poukázala tiež na zdravotný stav maloletej U., ktorá je epileptička, má DOM, je vozíčkarka, nie je schopná sama vykonávať hygienické úkony ani stravovacie, sama sa neoblečie, nie je možné ju ponechať bez dozoru, z ktorého dôvodu si nemôže nájsť prácu a zvýšiť si tak mesačný príjem. Pokiaľ sa v rozhodnutí uvádzalo, že po odpočítaní výživného určeného odporcovi na ich deti, mu zostáva čiastka len o málo vyššia ako jej, tak poukázala na to, že ide o sumu, ktorá zostáva jemu samotnému, pričom jej príjem je potrebné rozpočítať aj pre dve deti, ktoré s ňou žijú v spoločnej domácnosti. Poukázala tiež na to, že je potrebné vziať do úvahy, že odporca sa bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho a lepšie plateného zamestnania, bol viackrát prepustený z dôvodu absencie, či alkoholu a tiež poukázala na jeho životnú úroveň (kúpil si satelit, zaobstaral si psa a pod.). Uviedla, že by nežiadala o priznanie tohto príspevku, keby videla zo strany odporcu snahu a záujem o deti, tento však sa od Vianoc s nimi nestretol, neprispel im darčekom, na meniny, narodeniny a nad rámec vyživovacej povinnosti im nič neposiela. Nezaujíma sa ani o ich študijné a zdravotné problémy. Podľa jej názoru súd nedostatočne preveril schopnosti a možnosti, ako aj majetkové pomery na strane odporcu, pretože tomuto nič nebráni zabezpečiť si trvalý pracovný pomer, či lepšie platenú prácu.

Odporca nevyužil svoju zákonnú možnosť písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť. O odvolaní navrhovateľky rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom pre úplné zistenie skutkového stavu a vychádzajúc zo správnych skutkových zistení vec aj následne správne právne posúdil. Rozsudok súdu prvého stupňa je odôvodnený v súlade s kritériami, uvedenými v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., je správny, úplný a preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p. sa odvolací súd s jeho odôvodnením stotožňuje.

Zároveň však považuje za potrebné k dôvodom odvolania navrhovateľa uviesť nasledovné:

Podľa § 72, ods. 1 Zák. o rodine, rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa § 72, ods. 2 Zák. o rodine, ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Podľa § 75 ods. 1 O.s.p. pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75, ods. 2 O.s.p. výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Zánik manželstva ako právna skutočnosť, zásadne spôsobuje zánik osobných a majetkových práv medzi manželmi (vo všeobecnosti znamená ukončenie vzájomnej zodpovednosti za uspokojovanie osobných potrieb a jej individuálne znášanie). V niektorých prípadoch ich existencia pretrváva. Ustanovenie § 72 predstavuje špeciálny prípad, keď sa na zánik manželstva viaže vznik práva. Ustanovenie súvisí aj so záväzkom zmluvných strán Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach podniknúť vhodné kroky na to, aby zabezpečili rovnaké práva a povinnosti osôb po rozvode. Konštrukcia normy preto presahuje obdobie existencie manželstva a vychádza z toho, že vzťahy založené manželstvom, si zaslúžia ochranu aj po ich zániku, avšak už len v prípade odkázanosti, zvyčajne vyvolanej práve manželstvom.

Zo znenia ustanovenia § 72 možno vyvodiť nasledujúce hmotnoprávne podmienky, za ktorých možno priznať príspevok na výživu rozvedeného manžela:

- manželstvo musí byť právoplatne rozvedené,
- jeden z rozvedených manželov nie je schopný sám sa živiť,
- schopnosti, možnosti a majetkové pomery druhého manžela umožňujú súdu príspevok priznať,
- bývalí manželia sa nevedeli dohodnúť o poskytovaní príspevku,
- súlad s dobrými mravmi (obligatórne prihliadnutie na príčiny rozvratu).

Pri podmienke neschopnosti samostatne sa živiť, je zrejماً odlišnosť od výživného medzi manželmi, keďže v tomto prípade nie je právny nárok na v zásade rovnakú životnú úroveň a vyžaduje sa kvalifikovaná miera odkázanosti. Pokiaľ má jeden z manželov aj značne nadpriemerné príjmy, resp. majetkové pomery, zatiaľ čo druhý z rozvedených manželov sa ocitol v horšej majetkovej situácii, avšak má schopnosť sám sa živiť (aj z prípadných dávok v rámci systému sociálneho zabezpečenia), nárok na príspevok mu nevzniká. Neschopnosť sám sa živiť znamená, že podľa konkrétnych okolností prípadu rozvedený manžel z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu, nedostatku pracovných príležitostí, straty kvalifikácie, starostlivosti o dieťa do troch rokov, starostlivosti o choré dieťa, dosahuje príjmy (z príslušných dávok, ako aj zo zamestnania, výnosy z majetku), ktoré mu neumožňujú pokryť základné životné potreby.

Schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného, súd skúma v zmysle kritérií ustanovených v § 75. Schopnosti predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej schopnosti a rozumieme nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby povinného, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, nadobudnutými vedomosťami a získanými skúsenosťami. Z hľadiska vyživovacej povinnosti je podstatné, ako sa prejavia v reálnych schopnostiach dosahovania príjmu. Z tohto hľadiska sa schopnosti skúmajú ako faktické príjmy a výdavky povinného.

V preskúmvanej veci z obsahu spisového materiálu predovšetkým nesporne vyplynulo, že manželstvo účastníkov bolo právoplatne súdnym rozhodnutím rozvedené a s poukazom na skutočnosť, že bývalí manželia sa na poskytovaní uplatňovaného príspevku zo strany odporcu v prospech navrhovateľky nedohodli, malo to za následok, že o výške tohto príspevku na jej výživu rozhodoval Okresný súd Považská Bystrica, ktorý napadnutým rozsudkom návrh zamietol.

Predovšetkým, ako bolo uvedené už vyššie, niet sporu o tom, že z hľadiska nároku navrhovateľky, nevznikol na jej strane právny nárok na v zásade rovnakú životnú úroveň s odporcom (ktorú skutočnosť táto nedôvodne namieta v odvolaní), pretože ide o zrejmu odlišnosť od výživného medzi manželmi, na rozdiel od ktorého v tomto prípade, sa vyžaduje preukázaná kvalifikovaná miera odkázanosti na strane navrhovateľky, ktorú supluje len do tohto rozsahu uvedený príspevok. Pokiaľ by totiž aj odporca, mal komplexne majetkové pomery na vyššej úrovni, ako navrhovateľka, čo sa však v konaní nepreukázalo, automaticky to neznamená vznik nároku na tento príspevok v jej prospech. Rozhodujúcou preto v tomto prípade je posúdenie, či na jej strane existujú také okolnosti, v dôsledku ktorých z príjmu, ktorý dosahuje, nemôže pokryť svoje základné životné potreby.

Niet pochyb o tom, ako to odvolací súd uviedol už v predchádzajúcim zrušujúcom rozhodnutí, že starostlivosť o ťažko zdravotne postihnuté dieťa, mal. Petru, je z hľadiska zákona dôvodom, diskvalifikujúcim navrhovateľku, resp. zásadne sťažujúcim jej reálnu možnosť, aktuálne sa uplatniť na trhu práce a zlepšiť si tak svoje životné podmienky o príjem, ktorý by mohla dosiahnuť. I keď výška ňou uvádzaných nominálnych výdavkov týkajúcich sa jej odôvodnených potrieb, nepresahuje sumu 270,32 (uvádzala vo vzťahu k sebe len náklady na bývanie, zákonnú a havarijnú poisťku na motorové vozidlo, ktoré využíva na prepravu postihnutého dieťaťa, PHM), tak len pri zreteli na ďalšie nevyhnutné náklady ako strava, hygienické potreby, zdravotná starostlivosť) je zrejme, že táto dávka ktorú poberá zo sociálneho systému ako opatrovateľský príspevok v súvislosti so starostlivosťou o maloletú U., postačuje len na zabezpečenie jej najzákladnejších potrieb a pri jej nespôsobilosti za daného stavu dosiahnuť ďalší príjem (danej nutnosťou opatery ťažko chorého dieťaťa), je záver o nespôsobilosti navrhovateľky samej sa živiť ako jedného z hmotnoprávných predpokladov na uplatnenie dotknutého nároku, v celom rozsahu správny.

Limity jeho priznania, sú však dané tiež druhým hmotnoprávnym predpokladom, ktorého súčasné splnenie vyžaduje zákon a to zistenie, že na strane odporcu, ako povinnej osoby, sú také osobné, zárobkové a majetkové pomery, ktoré mu bez ohrozenia zabezpečenia jeho vlastných odôvodnených potrieb, prispievať jej na výživu umožňujú, teda že príjem ktorý dosahuje, svojou výškou dáva predpoklad o možnosti takéhoto postupu.

Navrhovateľka žiada o príspevok na výživu od septembra 2014. Je pravdou, že v období predchádzajúcom obdobiu s účinnosťou od ktorého navrhovateľka príspevok požaduje, pracoval odporca z priem. mes. netto príjmom 578,66 eur a pracovný pomer skončil dňa 12.3.2014 dohodou (príčinou malo byť odobratie mu vodičského preukazu), nemožno však z tohto príjmu ako z tzv. potencionalneho príjmu odporcu (t.j. z príjmu, ktorý by bol dosahoval, pokiaľ by sa oň sám nebol pripravil - ktorý postup umožňuje zákonné ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine), pre potreby tohto konania vychádzať. Uplatnenie princípu tzv. potencionality príjmu, totiž nemá opodstatnenie za stavu, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že uvedený pracovný pomer v spoločnosti PENAM,s.r.o. bol uzatvorený na dobu určitú do 30.06.2014 (pričom navrhovateľka sa vyživovacej povinnosti domáha od 26.09.2014), pretože bez ohľadu na dôvody, pre ktoré došlo k jeho skončeniu už pred uplynutím doby na ktorú bol dojednaný, tento by bol skončil najneskoršie dňom 30.06.2014, teda dňom, ktorý si účastníci pracovnoprávneho vzťahu dohodli v pracovnej zmluve ako deň skončenia pracovného pomeru, teda v rozhodnom období by tento príjem bez ohľadu na dôvody predčasného skončenia pracovného pomeru už nebol poberal. Z prehľadu následných zamestnaní vyplýva (bez ohľadu na dôvody, pre ktoré boli tieto pracovné pomery skončené -alkohol, absencie), že výška jeho netto mesačných príjmov, ani v medziobdobí ich plynutia poberaných sociálnych dávok, nedosahovala ani výšku príspevku, ktorý poberá navrhovateľka (GOMS s.r.o. 26,25 eur, ŽOS Trnava 258,67 eur, dávka v nezamestnanosti 100 - 220,- eur, Ultimo 220,- eur, Gimax Logistic 221,49 eur). Relevantným z hľadiska tzv. potencionality príjmu pre toto konanie, je tak len jeho príjem dosahovaný v Poľnohospodárskom družstve Dolná Mariková, kde za mesiac júl 2015 dosiahol netto príjem 489,82 Eur, ktorý pracovný pomer bol skončený daním mu výpovede zo strany zamestnávateľa (z nadbytočnosti - t.j. podľa odporcu pre nedostatok práce) a samozrejme jeho terajší príjem zo zamestnania v IN Production vo výške cca 430,- Eur mesačne. Ako však správne uviedol vo svojom rozhodnutí súd prvého stupňa, po odpočítaní už určenej mu súdom zákonnej vyživovacej povinnosti vo výške 200,- Eur voči jeho deťom pochádzajúcim z manželstva, odporcovi na uspokojenie jeho základných potrieb zostane čiastka len nepatrne presahujúca sumu, ktorú poberá ako opatrovateľský príspevok navrhovateľka, čo znamená, že na jeho strane, vychádzajúc z

týchto zistení nebol priestor na to, aby ho bolo možné opodstatnene zaviazať prispievať navyiac na výživu navrhovateľke.

Ako vyplýva z obsahu podaného odvolania, ťažisko odvolacích dôvodov navrhovateľky spočíva v dôvodení nákladmi, ktoré je potrebné vynakladať na zabezpečenie odôvodnených potrieb, avšak nie jej samotnej, ale odôvodnených potrieb detí pochádzajúcich z ich manželstva s odporcom, to znamená ťažko postihnutej maloletej U. a plnoletej L., ktorá toho času ešte študuje na strednej škole, čo znamená, že doposiaľ nie je ešte schopná sama sa živiť. Tieto námietky však odvolací súd nemohol vyhodnotiť ako spôsobilé privodiť v prospech navrhovateľky priaznivejšie rozhodnutie vo veci, i keď nepochybne z ňou uvádzaných nákladov a produkovaných dôkazov vyplýva, že skutočne sú nemalé. Rozhodujúcou skutočnosťou z hľadiska predmetu tohto konania, totiž nie je výška nákladov potrebných na vynaloženie zabezpečenia odôvodnených potrieb či už plnoletého alebo maloletého dieťaťa, tieto skutočnosti sú rozhodujúce z hľadiska rozhodovania súdu v konaniach, predmetom ktorých by bola zmena výšky výživovacích povinností, či už v prospech maloletého, alebo plnoletého dieťaťa. Z hľadiska tohto konania, sú relevantnými len potreby navrhovateľky a výška nákladov, ktoré v súvislosti s nimi musí vynaložiť. Preto ani výška ňou uvádzaných nákladov na zabezpečenie odôvodnených potrieb detí, nie je spôsobilou k zmene napadnutého rozhodnutia, keďže tieto majú byť pokrývané práve výživným, na ktoré odporcu v inom konaní súd už zviazal a platenie ktorého súd v tomto konaní vzal pri skúmaní schopnosti odporcu do úvahy. Súd prvého stupňa teda nepochybil, ak v tomto smere uvádzané skutkové tvrdenia navrhovateľky (týkajúce sa potrieb detí, nezáujmu odporcu o ne a pod.), nepodrobil dokazovaniu, keďže akékoľvek závery by boli vzhľadom na predmet tohto konania, bez dopadu na vyvodené závery.

Keďže odvolací súd vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, v preskúmvanej veci nezistil žiadne právne významné okolnosti, pre ktoré by bolo možné vydať iné ako potvrdzujúce rozhodnutie, za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol za použitia § 224 ods. 1, v spojitosti s § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p., pričom vzhľadom k tomu, že odporca, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, súd mu ich nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.